

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
10 грудня 2019 року
№ 315-3(П)/2019

Справа № 3-307/2019(7164/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Плескач В.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8,

частинам першій, другій статті 55, частині третій статті 125, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо: касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики; особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи; справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу; суд першої інстанції відніс справу до категорії справ незначної складності помилково.

Автор клопотання переконаний, що „оспорена норма закону хоча і слугує суспільно значимій меті (переслідує легітимну ціль), але вона є непропорційною. Вона обмежує право на касацію в мірі, в якій Верховний суд, як касаційна інстанція, позбавлений можливості виконувати свою головну конституційну функцію – вирішення питання про правильне застосування законів, усунення розбіжностей у судовій практиці“. На думку Плескача В.Ю., положення пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „в неконституційний спосіб обмежує... право на доступ до суду і... конституційне право на касацію“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що „формально оспорена... норма дає право на касаційне оскарження у разі, якщо касаційна скарга стосується питання формування єдиної правозастосовчої практики“, однак „відсутність критеріїв „фундаментальності“ має наслідком те, що право на касаційне оскарження, як „внутрішній механізм корекції суперечливих судових рішень“... не є передбачуваним і доступним у розумній мірі“.

Обґрунтовуючи свої твердження, Плескач В.Ю., зокрема, цитує норми Конституції України, Кодексу, посилається на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові

рішення у своїй справі, а саме рішення Полтавського окружного адміністративного суду від 30 серпня 2019 року, постанову Другого апеляційного адміністративного суду від 15 жовтня 2019 року, ухвалу Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 29 жовтня 2019 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умови її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Плескач В.Ю., стверджуючи про невідповідність Конституції України положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу, фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням права на касаційне оскарження судових рішень. Однак це не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене свідчить, що суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті

конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Плескача В'ячеслава Юрійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**